

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947.

Петро Андрусів

Ч. 4. РІК V. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., КВІТЕНЬ, 1948.

ЦІНА 20 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., APRIL, 1948. VOL. V. No. 4

ТОВАРИСТВО ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, 20 ВІДДІЛ СУА

Перший ряд сидять, з ліва на право: Марія Лучишин, контрольорка; Катря Ярош, заст. секр.; Агафія Мелько, заст. голови; Стефанія Терлецька, голова; Катерина Коцюбайло, секретарка; Юстина Нечипір, касієрка; Софія Паньків, контрольорка. **Другий ряд з ліва:** Анна Даньковська, Марія Матулис, Анна Бережницька, Анна Любецька, Катерина Семен, Анна Нечипор, Анна Пастух, контрольорка, Анна Лужецька. **Третій ряд з ліва:** Марія Білинська, Юлія Мелько, Анна П. Лужецька, Катерина Соганчак. Нема на світліні: Катерини Сеніч, Марії Кострубяк і Софії Волос.

КРАМНИЦЯ З УКРАЇНСЬКИМИ ВИШИВКАМИ

В Міннеаполіс, Миннесота, п. Марія Процай і її дочка п. Люба Перчишин, відкрили українську крамницю народного мистецтва при 707 Десятій евені, С. І.

У крамниці можна дістати всякі вишивані речі жіночого одягу, а також різні вироби для прикраси кімнат, дитячі забавки й рекорди. Пані Марія Процай відома в Америці із своїх мистецьких писанок, за які кілька разів дістала нагороди.

СОЮЗ УКРАЇНОК У ФРАНЦІЇ

Звичайні Загальні Збори Союзу Українок у Франції відбулися 22 лютого в салі Українського Дому в Парижі при вулиці Тен ч. 13.

Збори вибрали п. Ірину Книш головою й 6 членок до Головної Управи С.У.Ф.

На першій збірці Головної Управи СУФ вибрані д-р Марія Писнячевська, заступниця голови, п. Ліда Роговська, секретарка, п. Анна Браєр, скарбничка.

100-ЛІТТЯ ПОСТУПУ ЖІНОК

Президент Труман доручив щоб Почтовий Департамент випустив спеціальний поштовий значок для вшанування століття поступу жінок в Америці.

Це буде 3-центовий значок. Перший день продажу буде в Сенека Фоллс, Н. Й., де відбулась перша конвенція у справі рівних прав жінок в 1848 році.

Почтовий Департамент подасть пізніше до відома про рисунок на значку й дату випуску.

УКРАЇНКИ ДО ЖІНОК ІНДІЇ

Обіднання Українських Жінок на Еміграції (ОУЖЕ) в Німеччині вислало до Ліги Жінок Індії спочуття з приводу трагічної смерті духового провідника Індії, Магатми Ганді.

Заяву спочуття підписали п. Ірина Павликовська, голова, й п. Дарія Ребет, секретарка.

Шеф австралійської військової місії в Берліні заявив що ІРО зможе до червня цього року вислати 8.744 збігців до Австралії.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$2.00 per year — \$1.25 for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 20 cents.

Передплата у Злучених Державах \$2.00 річно, на пів року \$1.25. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 20 центів.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Ми свідомі нашої відповідальності

Серед організованого українського жіноцтва помітне вже зацікавлення Світовим Українським Жіночим Конгресом який заплановано на 1 і 2 жовтня, 1948, у Філадельфії. Не лише в багатьох містах в Америці, але і в Європі українки роблять потрібні приготування. Зокрема, в Європі уже призначили 4 делегатки які прийдуть на конгрес, а яким ми мусимо допомогти прибути до нас щоб поінформувати нас про думки, працю й пляни організованого жіноцтва великої української політичної еміграції. Сподіваємося що також наша сеніорка пані Олена Кисілевська зможе приїхати привітати конгрес.

Сьогодні вже лише пів року ділить нас від Конгресу, тому мусимо приготувати працю приспішити. В СУЖ Конгресі, як відомо, можуть взяти участь всі жіночі українські національні товариства й організації, де вони не були б. Значить, не лише відділи Союзу Українок Америки, але також і інших товариств, сестрицтв і клубів в Америці, Канаді, Південній Америці й Європі. Вони повинні вже тепер робити приготування, обговорити справу на своїх зборах, рішити не тільки взяти участь у СУЖ Конгресі але й допомогти фінансово на потреби Конгресу, а потім негайно повідомити про це Централю СУА.

Памятаймо що це є винятковий час. В нормальних часах Союз Українок Америки не був би брав на себе обов'язку який приймав на себе Союз Українок у Львові. Однак недавня війна так змінила умовини, що тепер під совітською окупацією нема рішуче жадної можливості створити якунебудь українську організацію, окликати зібрання, сказати слово чи видати часопис. На цій Україні сьогодні нема ані одного свобідного українського товариства, і тому в імені українок та українців на Рідних Землях мусить промовити свобідне слово та частинка українського народу що її доля кинула поза межі України, на чужину, але на волю, де є свобода слова, зібрання й організації.

Свідомий цих умовин і цього обов'язку Союз Українок Америки скликав цього року Світовий Український Жіночий Конгрес у Філадельфії.

Цей конгрес скаже своє важливе слово до всіх українок у світі, до всього українського народу й до всього світу.

Головна провідна ідея СУЖ Конгресу, є стати якнайрішучіше в обороні основного права української нації — на державну незалежність. Цей конгрес зробить також перегляд нашої дотеперішньої праці й намітить програму й плян дальшої організованої й об'єднаної акції нашого жіноцтва в усьому світі. Момент вимагає від нас українок з цілою серйозністю нести відповідальність за долю й майбутнє української нації. Ми мусимо взяти активну участь у трудах і боротьбі нашого народу, мусимо відкрити світові очі на силу й багатство духа української жінки, на несправедливість супроти української проблеми й на кривди української жінки в невольничім стані Східної Європи.

Ми мусимо сказати своє рішуче слово в обороні нашої церкви, родини й школи.

Цей момент, коли поневолені нації суджено бути або не бути, накладає на нас обов'язок стати рішуче до діла за починком недалекого Світового Українського Жіночого Конгресу.

Це повинні як слід розуміти всі українки, всі українські жіночі товариства й установи, й подати Союзові Українок Америки помічну руку в його патріотичній ініціативі.

Покажимо що українська жінка в Америці й Канаді зробила великий поступ за минулі десятки років і станьмо разом з новою українською політичною еміграцією в Європі до боротьби за найвищий ідеал нації, за незалежну Україну. Готуймося до СУЖ Конгресу й до дальшого відповідального труду за програмою яку конгрес намітить для української жінки по всьому світі.

Памятаймо що колиб українки на наших рідних землях дізнались яким способом про СУЖ Конгрес і його голос перед світом, то вони незмірно раділи б що їхні сестри у вільних країнах за них промовляють, коли вони примушені мовчати. Це була б їхня надія на нас. Але хочби й цей промінь надії до них не дій-

Жах 1933 року

Ще всі українці у всьому світі добре памятають страшний голод в Україні 15 років тому, який Москва сплянувала й яким змела з лиця землі 7,000,000 хліборобського населення України.

Підчас минулої світової війни світ слушно засудив гітлерівських наїзників за розстріл безвинних громадян у чеськім селі Лідіце, але цей світ мовчав про те що сталося в Україні у часі миру, в 1933 році, дарма що це був злочин і катастрофа нечувані в історії.

З приводу 15-ліття цієї катастрофи українська преса пригадує пекельні муки українського селянства в 1933 році. Також редакція Нашого Життя одержала листи з Європи, від тих що врятувались живими підчас атаки голодовою зброєю на Україну.

Червона Москва сплянувала ту атаку при кінці 1932 року. Сталін і його служба вирішили смертельним ударом примусити й загнати українських селян у колхози. Москва насилала десятки тисяч агентів на українські села, з гострими сталевими палками, щоб ограбили навіть найбідніші українські селянські родини рішуче з усіх припасів поживи. І забрали вони все — все до чиста, "останній буханець хліба щоб не зосталось їсти ні на один день" пише очевидець, тепер на скитальщині. Усе те вивозили в Московщину, іноді зсипали все на купи, поливали газоліною й палили; або щоб цвіло й гнило на купах яких пильнували чекісти з кулеметами; тоді як кругом все село вмирало з голоду, а часом таки вимерло до останнього мешканця.

Безвинні села були безборонні й безсилі супроти того лячного злочину. Не було рятунку нізвідки. Люди масово тікали до міст, думаючи що там дістануть працю чи випросять хліба. Дороги встелювались знемошченими а то й трупами які вже не поспіли дійти до міст. А були й випадки голодового озвіріння що привело до людодія, нечуваного у 20-тій столітті в Європі.

Коли всі шляхи поневоленої України були встелені трупами, червона Москва раділа, гадаючи що врешті зламала український народ, вбиваючи 7 мільонів найбільш упертих, а решту заганяючи до московських невольничих колхозів.

Заграблене збіжжя Кремль продавав закордон, добуваючи гроші на свою підричну пропаганду, або привозив до московських міст. І так у Московщині, яка давніше рік за роком голодувала — у тім 1933 році, коли в Україні голод змів з лиця землі 7 мільонів душ, не померла з голоду ані одна людина. І коли потім спис населення виказав в Україні дуже значне обниження числа людості, у Московщині в тімсамім часі був великий приріст населення.

Кремльські фарисеї не пускали нікого тоді в Україну, а закордоном кореспондентам казали що "збирають припаси поживи", бо є небезпека війни на Далекому Сході. Однак та брехня була занадто кривька, бо большевики не "збирали" збіжжя на Сибірі, де нібито грозила війна, ані туди не посилали. Вони також не "збирали" в Московщині, але власне насилали пограбовані припаси у Московщину, або залишили їх на місцях під зброєю вартю, щоб погнили, разом із засудженими на смерть безвинними мільонами українських селян. Москва вдарила голодовою зброєю тільки народ український — в Україні і в козацькій українській Кубані, там де показався наймогутніший опір проти колхозного невольництва.

Червона Москва обвинувачена перед історією українським народом за страшний злочин атаки голодовою зброєю проти нього. Свідками обвинувачення є не тільки ті українці що зосталися в живих з тієї катастрофи але й могили 7,000,000 безвинних убитих.

Ця нечувана, найстрашніша атака Москви проти українського народу, в якій вона позбавила його навіть змоги самооборони, є тільки одним з безчисленних актів насилу московського окупанта над Україною протягом майже 300 років від Переяславської угоди.

Тому український народ розірвав той "союз" з Москвою (Продовження на сторони 3-тій)

шов, то всеж ми мусимо сповнити наш великий обов'язок перед поневоленою Україною й стати в її обороні. І цей обов'язок кличе нас на СУЖ Конгрес до Філадельфії, усіх що зможуть лише приїхати й приєднати свій голос до загального голосу українського жіноцтва.

Нехай у Філадельфії, яка була колыскою свободи й незалежності Злучених Держав, зачнеться нове життя організованого українського жіноцтва у світі, яке теж словом і ділом причиниться до зреалізування найвищого ідеалу української нації.

Л-ка.

ЦЕНТРАЛЯ СУА ОДЕРЖАЛА
В БЕРЕЗНІ 1948

Річна владна і фонд організаційний

Відділ 3 Нью Йорк	20.00	5.00
Відділ 4 Нью Йорк Ситі	20.00	5.00
Відділ 14 Клівленд, Огайо	20.00	—
Відділ 23 Детройт, Міш.	20.00	5.00
Відділ 28 Ньюарк, Н. Дж.	20.00	5.00
Відділ 31 Детройт, Міш.	20.00	5.00
Відділ 46 Філадельфія	20.00	5.00

Резервовий фонд

Відділ 3 Нью Йорк	8.00
Відділ 23 Детройт, Міш.	5.00
Відділ 41, Філадельфія, Па.	7.50
Марія Сидорко, Бруклін	5.00

Пресовий фонд "Наше Життя"

Відділ 1 Нью Йорк Ситі, збірка	18.50
Відділ 5 Детройт, Міш.	25.00
Відділ 14 Клівленд, Огайо	5.00
Відділ 23 Детройт, Міш., збірка	21.00
Відділ 28 Ньюарк, Н. Дж.	15.00
Відділ 41 Філадельфія, Па.	25.00
Др. Неоніла П. Гайворонська, Н. Й.	5.00
Катерина Коцюбинська, Філадельфія	3.00
Анастасія Зенко, Акрон, О.	2.00
Текля Дорош, Акрон, О.	2.00
Юлія Летнавичин, Філадельфія	2.00
Стефанія Цимбаліст, Детройт	1.50
Антонія Латішевська, Нью Йорк	1.50
Розалія Смужинська, Павлина Висоцька	—
Марія Пулк, і Марія Граб по	1.00

Видання творів Лесі Українки
в англійській мові:

Відділ 14 Клівленд, О.	5.00
Відділ 31 Детройт, Міш.	140.00
Відділ 37 Детройт, Міш.	60.00

Конвенційний фонд

Відділ 3 Нью Йорк	10.00
Відділ 4 Нью Йорк Ситі	10.00
Відділ 20 Філадельфія, Па.	10.00
Відділ 28 Ньюарк, Н. Дж.	10.00

Передплати прислали:

А. Кульчицька, Філадельфія	21
А Черба, Детройт, Міш.	19
Павлина Будзол, Детройт, Міш.	17
Анастасія Зенко, Акрон, О.	17
Олена Швед, Озон Парк, Н. Й.	14
Анна Бодак, Бруклін	7
Марія Марусевич	4
Анна Гзівяк, Честер, Па.	3
Анна Настюк, Ньюарк, Н. Дж.	3
Марія Дем'яник, Філадельфія	3
Олена Штогрин, Філадельфія	3
Катерина Кобаса, Гемтремк, Міш.	3
Анна Гнатюк, Елізабет, Н. Дж.	3
Олена Степанік, Клівленд, О.	2
Катря Ярош, Філадельфія, Па.	2
Текля Турська	2
Юлія Маньовська, Болтімор, Мд.	2
Вікторія Ларсон, Шикаго, Іл.	2
Евгенія Українець, Детройт, Міш.	2

По 1 передплаті: Олена Мудрик, А. Семіцька-Заготинець, Катерина Ділай, др. Неоніла П. Гайворонська, Стефанія Цимбаліст, Марія Пашук, Марія Григорєв, Марія Демидчук, І. Пашовецька, Кат. Баршевська, С. Кірілоф, А. Латішевська, К. Коцюбинська, М. Бойчук, А. Ландяк, Українська Мішігенська Ліга, С. М. Романко, Анастасія Кочан, А. Зеліско, С. Вечорек, П. Панамаренко, М. Керділ, Варвара Таскі, Е. П. Реган.

Юлія Летнавичин, фін. секр.
Марія Бабяк, касієрка.

ЖАХ 1933 РОКУ

(Продовження із 2. сторони)

після революції в 1917 році, проголошуючи свою самостійність. Та червона Москва пішла слідом царської й знову напала та окупувала Україну, знову її поневолила й привела до найжахливішої руйни українського народу в 1933 році.

- Сьогоднішня пригадка цієї катастрофи перед 15 років це тільки осторога українському народові, чого він може сподіватися й дождатися у "союзі" з Московщиною, байдуже яка там влада не була б, а одночасно могутнім зазивом до дальшої безупинної боротьби, яка єдина забезпечить життя українського народу, й охоронить його перед руйною яку приносить їй московський наїзник.

Л-ка.

З приводу Світового Українського Жіночого Конгресу, буде видана Памяткова книжка, до якої проситься зібрати побажання й бізнесові оголошення. На днях будуть вислані до відділів блянкети. Хто буде зібрати ці оголошення дістане 20 процент від зібраної суми. Ціна оголошень: 1 сторінка 30 дол.; пів стор. 18 дол.; чверть стор. 10 дол.; восьма часть 6 дол.; одна лінія 2 дол. Коли відділ хоче закупити одну сторінку за 30 центів пів сторінки за 18 дол., може при тому зібрати від своїх членок по 1 дол. й їхні імена будуть на тій сторінці, а решту що бракує до суми може доложити з каси. Прислані блянкети просимо роздати тим що хочуть зайнятися збіркою оголошень, за 20 процент надгороди.

Конвенція СУА буде 3 жовтня, зараз по конгресі. Конгрес і конвенція будуть в готелі Аделфія у Філадельфії. Приміщення для делегаток 2.50 до 4.50 за добу в тім же готелі.

Не зволікайте з вибором делегаток. Делегатка вибрана на конвенцію СУА може також бути делегаткою на СУЖ Конгрес. З огляду на те що час конвенції буде троха обмежений, звіти які звичайно здають делегатки устно, будуть цим разом друковані. Тому треба завчасу приготувати звіти й прислати до Централі щоб їх приготувати до друку. Проситься подавати найважливіші точки, щоб звіти не вийшли надто довгі.

Дякуємо сердечно тим відділам що допомагають Централі у сповнюванні її завдань, висилаючи вчасно всі приписані статуту гроші. При надмірній кількості праці яка завжди є в конвенційному році, а цього року особливо велика, скорє поладжування ділових справ відділів заощаджує багато дорогого часу.

З цим місяцем перестаємо висилати Наше Життя тим що не заплатили своєї передплати ще за 1947 рік, помімо кількарізних упімнень. Всім відомо що на газеті ніякого заробітку нема. Видаємо Наше Життя бо таке було бажання членок і рішення конвенції. Але газета не може стати тягарем організації та її задовжувати. Передплатниці що дістають газету цілий рік, знаючі що за неї не заплатили, затають часопис у довг. Так довше не може бути. Хто хоче газету діставати мусить за неї заплатити.

Святочні Великодні побажання до Нашого Життя треба прислати не пізніше 15 квітня.

Екзекутива СУА.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ
В АНГЛІЇ

В днях 7 й 8 лютого в Лондоні відбулись річні загальні збори Союзу Українців у Великій Британії. СУБ це єдина громадянська організація українців в Англії, має за собою 4 роки діяльності, й нараховує 5,240 членів, у 234 осередках. СУБ видає газету-тижневик "Українська Думка", зорганізував українську книгарню й видавництво, створив Фонд Взаємної Помочі, навязав добрий контакт з англійською владою, придбав Український Дім.

На зборах було приєднаних понад 300 делегатів і членів.

По вступному слові голови СУБ-у, Бури, та виборів президії, звітодавець познайомив з працею Управи СУБ-у за минулий рік, а скарбник здав ка-

ТРАТУЛЯЦІ СКЛАДАЄМО.

Пані Евдокії Ликтей, секр. першого відділу СУА в Нью Йорку, і пані Еві Кобзар, секр. третього відділу, в Нью Йорку з нагоди їхніх уродин які святкували недавно, а пані А. Либба з Нью Йорку, з нагоди 25-літнього ювілею подружжя. Сердечна подяка за датки на пресовий фонд Нашого Життя.

Цікава новинка для збирачів стилевих ляльок. Гуцулка "Марічка" іде зі свяче-

ним. Ляльки такі у величині 8-10 інчів можна замовляти в адм. Наше Життя за надісланням 6 дол.

совий звіт.

У дискусії взяли участь 24 промовців. Збори уділили уступаючій Управі абсолютнорію та винесли п. Бурі подяку за його працю.

До звеличання й поваги зборів причинилися представники англійських церков і професійних організацій, в особах кардинала Гриффина, двох референтів міністерства праці й суспільної опіки що загостили на Зїзд.

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ Й ОКОЛИЦЯ УВАГА!

З НАГОДИ 15-тих РОКОВИН ІСНУВАННЯ

ТОВАРИСТВА "ДОЧКИ УКРАЇНИ",

42 відділу Союзу Українок Америки

відбудеться

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ З КОНЦЕРТОВОЮ
ПРОГРАМОЮ

В НЕДІЛЮ 11-го КВІТНЯ, 1948

В САЛІ ГОРОЖАН, 849 Н. Френклін стріт

Початок в годині 4 пополудні

Дочки України мають честь запросити до участі вельмишановне громадянство Філадельфії, Відділи СУА Філадельфії, Честер, Аллентавн, Бриджпорт і Клифтон Гайтс, як теж представників і представниць місцевих і околичних українських організацій.

Оле́на Кисілевська

Катря Гриневичева

Катря Гриневичева не живе. Та жалібна вістка, що її подали всі українські сьогорічні святочні видання в Німеччині сумом затьмарила ясні Різдвяні настрої скитальців. Здається, не було ні одної свідомої української родини в якій не коментували б цієї трагічної новини. Це ж зійшла в могилу найбільша сьогочасна письменниця що взагалі у нашому письменстві займала одно з перших місць. Це була теж ще одна чергова болюча незаступна втрата, що стрінула українську громаду протягом кількох останніх місяців. Ще не так давно глибоко вразила нас вістка про смерть сеньорки наших поеток, незабутньої Ульяни Кравченко, ще не можемо освоїтися з думкою що не стало в живих поета-письменника тієї міри що був Юрій Клен, а вже виростає могила визначної письменниці що їй доля призначила спочити на чужині, далеко від рідної землі. Заки зладжу ширші спогоди про незабутню Катрю якою лучила мене довголітня дружба, подам хоч деякі короткі дані з життя й літературної праці Покійної.

Катря Банах Гриневичева народилась 19 листопада, 1875 року, як дочка Марії з Кубаїв та Василя Банаха фабричного урядовця у Винниках, малім

галицьким містечку біля Львова. Хоч ледве кількатиною дитиною прийшлося Катрі з батьками покинути рідну землю й виїхати до давньої столиці Польщі, Кракова, то ще і в пізніших літах з тугою, наче крізь мряку нагадувалась їй біла хатка під лісом та широкі ниви батьків, у Винниках.

У Кракові в той час, після недавнього невдалого повстання 1863 р. було так вороже наставлення до українців „шизматиків” як вони думали, що треба було скривати своє українське походження, щоб як-так могли вдержатися серед крайне ворожого оточення. Згодом товариство польської дітвори, чужа, духом і мовою школа зробили те, що дівчина забула свою рідну мову й одинока церква й обряд лучили її ще з рідним народом.

В часах Катриної молодості, висока освіта а навіть середня гімназія, не були доступні для жінок й тому Катря скінчила тільки німецьку вселюдну школу й учительський семінар, а всю вищу освіту й велику начитаність якою дивувала навіть чужинців, здобула тільки власною витривалою пильною працею. І як дивно зложилось, що увагу на рідну мову звернено їй, уже дорослій дівчині, в молодечому польському сту-

дентському товаристві. В додентському товаристві.

В домі товариства між різними славянськими часописами знаходився й український, а Катря не тільки невміла його прочитати але вважала це письмо гебрійським. Це її так вразило й засоромило, що з цілим запалом взялася студіювати буквар. В тому ж часі у краківському університеті студіювало вже значне число української академічної молоді, й знайомість з нею а зокрема з майбутнім великим письменником Василем Стефаніком, тоді студентом медицини, доконала дальшого недіснального освідомлення молоді дівчини. Та ще хто зна як було б уложилось дальше життя майбутньої письменниці, якби не те що гарну й не білгу, ледви 19-літню дівчину, засватано українцеві Осипові Гриневичеві, учителеві мужеського семінаря у Львові. Переїхавши з чоловіком на постійний побут до Львова, молода жінка увійшла в кола передової української інтелігенції. Познайомилася з Іваном Франком якого твори ще у Кракові зробили на неї велике враження, з письменником Осипом Маковеем, письменником і критиком д-р. Коцовським і другими. Утримувала теж дальші звязки й з Василем Стефаніком, що лишився другом її до самої своєї смерті. В домі Гриневичів збиралась еліта нашої передової інтелігенції, обговорювались цікаві літературні й мистецькі проблеми, тож і не диво що молода, талановита людина пробувала своїх сил в письменстві. Вже перші її спроби, знаходили місце в Літературно-Науковім Вістнику, тоді під редакцією Івана Франка, Михайла Грушевського та Володимира Гнатюка. Вірш „Мій сумнів” був друкований перший. Крім цього містила її поезії „Бужовина” й інші часописи.

Катря Гриневичева звертала свою увагу й на потреби народної освіти, написала оповідання під заголовком „Петро і його діти”, в якому заохочує селян вчити своїх дітей у школах. Це оповідання нагороджено на конкурсі Просвіти в 1898 р. Ще одну популярну працю написала Гриневичева, про Квітку Основяненка. Потреби дитячого віку мають в особі Катрі Гриневичевої теж свого речника: в 1909 р. вона, після Константини Малицької, перебрала редакцію „Дзвінка” журналика для дітей і молоді і вела гарно до 1912 р. У тому ж році, в часі своєї поїздки на Велику Україну, мала нагоду пізнати й здружитися з Оленою Пчілкою, О'Коннор Вільською, Людмилою Старицькою-Черняхівською, Марією

12 ЗАПОВІДЕЙ УКРАЇНКИ НА ЕМІГРАЦІЇ

Обеднання Українських Жінок на Еміграції в Німеччині, видало 12 заповідей українки на еміграції, для тих, що виїздять з таборів за границю.

Ось ці 12 заповідей:

1. Всі твої молитви, всі сили, всі вчинки і всі жертви віддай для добра твоєї Батьківщини.

2. Твоя Батьківщина це Соборна Самостійна Незалежна Українська Держава. В ній український народ знайде право на життя.

3. Шануй віру своїх батьків та виховуй дітей у ній. Будуй і підтримуй українську Церкву на чужині.

4. Будь горда, що ти українка й неси високо гідність твого народу.

5. Плекай в родині українську мову і вплий в душу твоїм дітям любов до неї.

6. Твоя хата — українська хата. Нехай вона буде твердиною українства на чужині. В ній пізнає твоя дитина рідний край і навчиться любити його.

7. Українська пісня, українська казка, українська вишивка та українські звичаї допоможуть тобі зберегти душі твоїх дітей.

8. Памятай, що тільки організована українська громада може стати у твоїй обороні в тяжку годину життя. Тому скрізь шукай її й приєднуйся до неї.

9. Памятай, що ти потрібна громаді, щоб спиняти незгоду, притишувати сварки і плекатися єдність серед українців.

10. Вір у добрі прикмети української людини. Спішилося відзначити все добре, а застановись і перевір, поки скажеш щось злого.

11. Будь членом Обеднання Українських Жінок на еміграції, яке підтримує й допоможе тобі сповнити обовязки української жінки і матері.

12. Вертаючись на Рідну Землю, верни їй твоїх дітей, свідомих і гідних українців.

Заньковецькою.

В часі першої світової війни учителювала Катря Гриневичева в таборі українських галицьких виселенців. Це дало їй нагоду ближче пізнати й глибоко оцінити характер нашого селянства. Вислідом того була збірка новел „Непоборні” що звернула більшу увагу як своєї так і чужої критики. Ту працю високо оцінили такі знавці літератури як Богдан Лепкий й Остап Грицай. Новелі ці переведено на польську й чеську мову.

Але найбільшу славу здобула собі Гриневичева високо мистецькими історичними романами з княжої доби 13-ого (Продовження на Стороні 8-ій)

Наближаються Великодні Свята. Кожна господиня планує вже передсвяткові хатні порядки але мало ще думає про святочний стіл, який безперечно буде головним осередком уваги гостей, приятелів і свояків, що прийдуть у відвідини підчас свят.

Святочний стіл без сумніву зв'язує нас з нашою традицією з нашими звичаями і обичаями які ми привезли зі собою з нашого краю. Тому святочний стіл мимоволі спрямовує наші думки до жерела нашого походження до нашого рідного краю. Тому ми хочемо пригадати як повинен виглядати наш святочний стіл тут у Америці навізуючи хоч в головних зарисах до нашої традиції.

Великдень на Україні, це день справді Великий. Велике свято радості з Воскресення. В тому часі кожний промінчик весняного сонця, кожний пупляшок чи листок зеленої травички настроює нас втіхою і радістю. Радість та проявляється в незрівняних народних гагілках та хоровах, в писанні і обдаровуванні себе писанками — та прикрашуванні хати зокрема святочного столу.

Звичайно святочний стіл прикривають у нас багато вишитою скатертю з уміло розміщеними візерунками, що наче живі квіти манять наше око своїми веселими красками. По середині стола ставлять не дуже високу керамічну вазу з вязанкою жовтеньких як тусятка базьок — що є символом Великодня, так само як писанки яких ніколи не забракне на святочнім столі.

Страви які в той день подаються також традиційно зв'язані з Великоднем: в першу чергу це свячене яйце, розкочене на чотири частини для частування з родиною і гостями підчас святочних побажань на початку гостини. Далше слідує свячені яйця — зварені на твердо а до них хрін — обов'язково хрін — свіжий і пекучий, що аж сльозу з ока витискає. Паска і баба, це гордість і жура кожної господині. Вона мусить добре вирости і спектись висока, щоб могла пишатись овоєю красою на святочнім столі. Звичайно паску прикрашають різними візерунками по мистецьки виробленими з тіста, квітками, пташками чи обарінками. Не можемо забути також за „гусочку“ масла та „пласканочку“ сира, тих свячених дарів що навіть у найбіднішого мусіли бути на святочнім столі. З м'яса звичайно є варена вуджена шинка і домашня вуджена ковбаса (обов'язково з чісником). Це засадничі холодні страви які в кожній хаті подаються на

СВЯТОЧНИЙ СТИЛ

Накриття святочного столу на полудневу перекуску в часі Великодня. Стіл прикритий гарно вишитою скатертю, по середині стола бачимо базьки у карамічній вазі та свячене яйце розкочене до поділу, хрін, „гусочка“ масла з баранчиком, тарілка з посвяченими яйцями прикрашена писанками та пасха. На задньому плані „пласканка“ сира і ковбаса. Далше слідує накриття тарілки, ножі, вилки, серветки. Перед кожною тарілкою на малій різбленій деревляній тарілці покладена писанка.

Великдень. Звичайно багатші подають ще торт і солодке печиво та ріжні напитки. Та ми хочемо нагадати тільки ті най-

основніші справи. На світлині подаємо зразок накриття святочного столу.

Ст. Пушкар

С. С.

ВЕЛИКОДНЯ БАБКА

Великодня бабка це велика гордість господині. Годі уявити собі Великодня без високої, жовтої, пухкої, запашної бабки. Та часом з бабками бувають невдачі. Щось сталося, і бабка вийшла тяжкою.

Для пересічної господині, що привикла полягати на місцеву пекарню з хлібом та булками, варта вчасно перед Великоднем познайомитися з тайнами дріжджового печива щоб оминуть отих розчарувань з бабками в останнім дні перед Великоднем, коли вже не стає часу направити помилку.

У приписах великодніх бабок буває багато тяжких складників, таких як масло, яйця, цукор, через що тісто потребує відповідної кількості дріжджів. Для такого печива найкраще вживати свіжі, пекарські дріжджі, тому що дають

скоріші результати. Тепер у продажі є нові сухі дріжджі, що також скоро ділають і дають добрі висліди. У звичайних менших приписах з двома горнятками плин (води або молока) вживати дві тафлі дріжджів Флайшмена або два пакети сухих скоро ростучих дріжджів. Навіть і три тафлі або пакети дріжджів не буде забагато. Це цілком певне. Якраз від кількості дріжджів буде залежати успіх тіста.

У приписах на бабки подають дуже багато жовтків. Та із уваги на високу ціну яєць можна кількість жовтків зменшити й послугоуватись цілими яйцями. Дуже часто бабка, що має тільки трохи жовтків і кілька цілих яєць буває легшою та пухкішою ніж та що на самих жовтках. Для жовтішого коліру бабки можна стер-

ти шкірку з двох помаранч і додати витиснений сок. Це навіть краще ніж додавання шафрану, яким деякі господині послуговуються.

Тісто на бабки має бути вільно замісене, то є вільніше ніж на хліб. Муку підогріти й додати стільки, щоб тісто не розлазилось, але щоб трималось разом. Занадто туго замісене тісто не дасть таких добрих успіхів.

Щодо товщ найкраще вживати масла. Знову досвідчені господині, яким все бабки вдаються, кажуть що олива (Мазола чи інша відповідна до печива) також дає добрі висліди. Буває що бабки печені на оливі дуже пухкі й смачні. У старокраєвих бабкових приписах додається товщ уже після того коли вся мука вимісена. Та цього не конче додержуватися. В різних приписах делікатного дріжджового тіста вбивається перше яйця на піну, додається цукор і дальше вбивається, опісля домішується товщ і продовжується вбивання. На кінці додається розмочені дріжджі і все разом вбивається. Таким способом товщ докладно змішається з іншими складниками і з додатком молока і води робиться заміс.

Тісто на бабки мусить бути помісене після першого виросту. Виробляється його аж тоді, коли другим разом виросте. Бабки потребують високих формів. Такі форми висмарувати добре маслом і посипати дрібною тертою булкою, хоч не обов'язково. В разі коли бабка приліпає до форми й тяжко її вибрати після спечення, то можна форму виложити грубим папером і папір добре висмарувати маслом. Накладати тіста тільки одну третю часті форми. Коли підросте повна форма, саджається в піч дуже уважно, щоб не стрясти тіста.

Коли бабки печуться, не рухати їх, бо можуть стрястись і запастися. Коли печені, тоді уважно виїняти з форми й покласти на застелену подушку, щоб не здушилися. В часі охолодження обернути, щоб не зляглись одним боком.

Дешева Бабка

2 горнятка праженого молока
пів горнятка води
2 тафлі дріжджів Флайшмана
1 горнятко цукру
1 ложечка солі
6 жовтків
4 цілі яйця
три четвртини горнятка топленого масла
1 ложечка ванілії
терта шкірка двох помаранч і витиснений сок
пів фунта родзинків (або більше)

мука на заміс.

(Продовження на Стороні 6-й)

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ОЛЬГИ БАСАРАБ

Старанням товариства імені Ольги Басараб, 46 відд. СУА, у Філадельфії, відбулася 28 лютого, в домі Горожан при 23 і Бравн вул. святочна академія для вшанування пам'яті Ольги Басараб.

Хор церкви св. Миколая, під проводом п. Івана Онисканича зачав святочну академію американським гимном і піснею "Боже Великий Єдиний", а пізніше виконав ще пісні "Іхав козак за Дунай" і "Як скоро минають хвилини", а мужеський хор дав грімку пісню "Крилець" Усі точки хорів були щедро оплескувані.

Святочний реферат виголосила п. Стефанія Пушкар, доказуючи що Ольга Басараб, це вірець жінки громадянки, та що майбутність українського народу певна, бо українське жіноцтво вибрало намічений нею шлях, та у тому дусі виховує своїх дітей.

З точок сольових треба підкреслити гарно виконані пісні п. Яремка, п. Білинської та п. Олени Онисканич, при вмілім фортепяновім проводі п. Анни Карбовської.

Великою й дуже приємною несподіванкою було тріо — п. Білинська, сопран, п. Елінора Кульчицька, чельо і п. Аделаїда Кульчицька, фортепян, у прегарнім виконанні настроєвих пісень "Маєва нічка" і "Люлі".

Молода челістка Елінора Кульчицька очарувала публіку своєю інтерпретацією "Троймерай" Шумана з фортепяновім проводом сестри Аделаїди.

У програму свята входили теж три деклямації новоприбувших дітей із скитальщини. Марійка Герасимович, в деклямації "В світ за очі" Б. Лепкого, маленький хлопчик "Всю нам забрали" і Христина Хомин "В честь Ольги Басараб" захопили публіку своєю появою й виконанням цих поезій із талантом, чуттям і дикцією.

На прикінці треба з радістю ствердити, що саля була по береги заповнена, а навіть багато людей з браку місця стояли в коридорі. Та вже найбільш радісне явище, що у святі активну участь брала українська молодь. Теж на салі було багато молодих людей і дітей, що у наших відносинах є майже рідкістю.

Тому теж ми віримо, що перед громадою з 23 вулиці є велика майбутність, коли вона зуміла до громадянської праці притягти молодь.

Заслуга вся, що свято так гарно випало, та було незвичайно гарно організоване — належить п. Антонії Кульчицькій, неструдженій і заслуженій громадянці. У підготові й організації того свята дала найбільш часу та найбільше праці. У тому помагало майже все жіноцтво відділу 46 СУА, де п. Кульчицька вже від кількох років є секретаркою.

Гість.

ЗАВЖДИ ПАМ'ЯТАЙМО ПРО "НАШЕ ЖИТТЯ"

Настали важкі часи для всього світу, а найбільш горем прибита наша Україна, як у народній пісні співається, Чорна рілля ізорана і кулями засіяна, білим тілом зволожена і кровю сполочена. Тому всі ми відчуваємо це горе. Але іноді треба його хоч на хвилинку забути, а щоб забути, уладжуймо домашні товариські розваги, наприклад уродини, запросім знайомих, забавмося трохи, заспіваймо наших пісень, а при цій нагоді зробім і щось корисного. Це є дуже добра нагода скласти наші пожертви на Пресовий Фонд нашої одинокій українській жіночій газеті „Наше Життя“

Ось ми зібрались у пані Євдокії Ликтей в річницю її родин. На хвилину ми в її хаті забули про всі злидні, гарно забавились, пожартували, й при цій нагоді зложили \$18.50 на Пресовий Фонд „Нашого Життя“.

Є різні нагоди для збірок на різні народні цілі, в тім і на „Наше Життя“ Але ми союзники повинні встановити одну обовязкову збірку на „Наше Життя“ на всяких наших домашніх товариських сходах і розвагах. Зокрема уладжуймо часто „бертдей парті“ і тоді обовязково зберім дари на Пресовий Фонд „Нашого Життя“ Ми знаємо що наш незалежний, небизнесовий часопис не може вдержатись і розвиватись без наших щедрих дарів на його пресовий фонд.

Нехай „Наше Життя“ стане дійсно — нашим життям.

При цій нагоді складаю іменем усіх приявних на „бертдей парті“ пані Євдокії Ликтей і цілій Родині щастя, здоровля і многих літ.

Стефа Абрагамовська

НЮ ЙОРК СИТІ

З родинних свят на добрі цілі

В домі панства Либів було 10 лютого родинне свято, бо вони обходили 25 ліття свого подружжя. З тієї нагоди приявні гості зібрали 31 дол. на Сиротинець СС. Василянок у Філадельфії. Жертви і спис перслані до Сестер Василянок.

Комунікат

СЕКРЕТАРІЯТУ ПАН-АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Секретаріят Пан-Американської Української Конференції (ПАУК), вибраний на її першій пленарній сесії в Нью Йорку в днях 18 до 21 листопада 1947, відбув своє перше повне засідання в днях від 5 до 8 березня в Нью Йорку. В нарадах взяли участь: голова ПАУК о. д-р Василь Кушнір, заступник голови д-р Лонгин Цегельський та касієр ПАУК Дмитро Галичин, як теж в характері дорадників були приявні члени УККомітету: Степан Шумейко, д-р Лука Мишуга, д-р Микола Чубатий, ред. Богдан Катамай, Евген Рогач, доц. Лев Добрянський. У висліді нарад рішено:

1. За згодою Українського Конгресового Комітету Америки, Комітету Українців Канади, Товариства Прихильників Української Культури в Бразилії та Обеднаного Комітету Українців Аргентини, Парагваю і Уругваю **ЗАТВЕРДИТИ ЯК ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ПАУК СТЕПАНА ШУМЕЙКА.**

2. Негайно відкрити в МІСТІ НЮ ЙОРКУ БЮРО СЕКРЕТАРІЯТУ ПАУК. Заходи в цьому напрямку вже пороблено і в найближчих днях буде подана до загального відома адреса канцелярії ПАУК. Праця канцелярії буде ведена вже призначеним її окремим директором та поодинокими референтами під загальним наглядом генерального секретаря, відповідального за цілість праці перед цілим Секретаріатом ПАУК.

3. Створено пресову і культурну референтури та вибрано їх керівників.

4. Рішено видавати в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ УКРАЇНСЬКИЙ БЮЛЕТИН, завданням якого буде інформувати американську та світову публічну опінію про біжучий розвиток подій в Україні або з Україною та з українською справою зв'язаних. Бюлетин буде видаватися покищо два рази місячно, а перше його число повинно появитись вже в половині квітня. Крім Бюлетину ПАУК відповідно до потреби видаватиме теж пресові звідомлення в англійській мові.

5. Ухвалено звернутись окремим посланням Секретаріату ПАУК ДО УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ І ГРУП В ЕВРОПІ, взиваючи їх до зеднання сил і засобів для боротьби за звільнення України від російсько-більшевицького поневолення.

6. Рішено поробити сейчас заходи для СКЛИКАННЯ ВСЕСВІТНОГО УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСУ, починаючи від нав'язання контакту та виміни думок в цій справі з усіма вільними репрезентаціями Українців в цілому світі.

Нью Йорк, 8 березня, 1948.

ЗА СЕКРЕТАРІЯТУ ПАН-АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ:

о. д-р Василь Кушнір, голова Степан Шумейко, секретар.

ВЕЛИКОДНЯ БАБКА

(Продовження Сто оня 5-ої)

нятком теплої води й додати ложку цукру. Окремо вбити яйця на піну, додати цукор і дальше вбивати до білості. Додати топлене масло і вбивати разом. Долити розмішані дріжджі і вбивати. Розправити.

По зборах 3 відділу СУА 13 березня, пані Анна Либа членка того відділу уладила для членок прийняття з нагоди свого 25-літнього ювілею, й там теж зібрано датки в сумі 26 дол., які призначено на пресовий фонд Нашого Життя. Датки зложили пані: Анна Либа і А. Гриськович, по 3 дол., а решта членок по 2 дол.

Пані Ева Кобзар, секр. 3 відділу зложила 5 дол. з нагоди своїх уродин.

М. Марусевич.

Дріжджі намочити пів горти все теплим праженим молоком, додати сіль, ванілію, шкірку і сок помаранч. Замісити теплою мукою вільне тісто вимішуючи добре, щоб відставало від руки. На кінці додати перебрані і сполоскані роздзинки і ще раз добре перемісити. Поставити в тепле місце, щоб підросло. Помісити і дозволити ще раз вирости. Виробляти у форми.

УТЕЧА УКРАЇНСЬКИХ ПОВСТАНЦІВ З ЧЕСЬКОЇ ТЮРМИ

Командант відділу УПА, Володимир Шегельський, утік 12 лютого разом з 4 повстанцями, членами його штабу, з тюрми в Кошицях, на Чехословаччині, де вони томились від вересня, 1947.

Чеська поліція спіймала їх 14 лютого, недалеко Кошиць.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Діяльність 1 відділу СУА

Дня 14 січня, 1948, відбулись річні збори від. ч. 1 СУА в Нью Йорку. Голова пані К. Пелешок відкрила збори молитвою. Секр пані А. Крафчук прочитала протокол. По прочитанні обговорено різні біжучі справи нашої організації, а головною справою було, який від. 1 маштував 31 січня, та "Вісті з Централі", а власне що СУА прийнято в члені Генеральної Редації Жіночих Клубів Америки. Наші членкині були з того дуже раді, і дали належне признание Головні Екзекутиві СУА яка переборолла досить великі труднощі, і бажання всіх членкинь перевела в діло. Полагодивши ще інші важніші справи, присутні членкині зложили від себе коляду для нашої організації. На тім закінчено перші точки програми на рад

Голова пані К. Пелешок заявила членкиням що вона уступає, і попросила приєднатися щоб вибрали передсідницю до дальшого провадження річних зборів.

Членкині одноголосно попросили почесну членку панну Стефанію Абрагамовську, щоб вона дальше переводила збори.

Панна Абрагамовська перебрала дальший провід зборів, покликуючи по черзі урядничок до звітів.

Касієрка пані П. Дерех подала фінансовий звіт прибутків і витрат за 1947 рік. Загальний прибуток був 541.92 дол., а витрат було 381.69 дол.

Пані І. Бенцаль заявила в імені контрольної комісії, що фінансовий звіт є такий як подала касієрка, й що касові книжки ведені у вірцевім порядку й предложила, щоб збори заявили повне довіря цілому урядові за їхню щирю працю для нашої організації. Внесок пані Бенцаль членкині вповні одобрили.

На заяву передсідниці, щоб приступати до вибору нового уряду, всі членкині одноголосно попросили щоб тойсам уряд остався й надалі, і всі приобіцяли що будуть разом з урядом співпрацювати.

На 1948 вибраний такий уряд від. СУА. Предс. К. Пелешок, заст. М. Чарнецька, рекорд. секретарка А. Крафчук, коресп. секр. Е. Ликтей, кас. П. Дерех. Контроля: І. Бенцаль, Стречак, і К. Дроздик.

В минулім році 1 від. СУА жертвував та помагав там де було найбільш потрібно. Окрім

плачення членських вкладок до різних комітетів, наш відділ жертвував до Злученого Українського Американського Комітету 25 дол., до Укр. Конгресового Коміт. 25 дол., на видання календаря оо. Василян на в Нью Йорку 10 дол.

Більшу суму грошей жертвовано на закупно поживи й інших потрібних речей для дітей скитальців в Європі які перебувають в таборах, а котрий Головна Управа СУА призначила для нашого відділу.

Ми по змозі час від часу посилали й посилаємо дальше пачки з харчами й одежою для дітей. Ми отримали листи з краю від пань О. Кисілевської та Білосорової, які просять нас посилати такі речі для дітей, яких є в тім таборі 400.

Таких саме посилок ми вислали від лютого до кінця грудня, 1947, ваги на 352 фунтів, вартості 214.20 дол., не числячи попередніх посилок. На ту ціль наші членкині складають грошові пожертви, або самі закупають потрібні речі до висилки. І так пані І. Бенцаль і пані П. Дерех влаштували самі Великодне свячене й чайний вечір для членкинь 1 відділу, з чого було 63 дол. прибутку.

Також приємно згадати і за тих осіб котрі радо причинились до висилки речей, а це: пані Войтиш, Сої, Кіцора, Читайло, Горин і пан Солтис. А пан Шаркий приніс харчі, й також доручував на пошту пачки, й часом сам оплачував персилку. З помічю малого числа членок і наших приятелів ми помагали так як ми були всілі. Можнаб зробити багато більше, колиб знайшлося більш охочих до помочі, хоча деколи.

Поза працю яку організація веде у себе, 1 відділ СУА бере активну участь у громадським та культурнім житті ньюорських українців. Від. 1 є членом ЗУАДЖКом., Укр. Конгр. Ком., Обеднання Українських Організацій міста Нью Йорку, та Укр. Амер. Централі до будови Народного Дому в Нью Йорку.

Членкині жертвували в минулому і в майбутньому гостові жертвувати десятки днів праці, при пакуванні одіння й харчів у магазині для наших скитальців спільно зі секцією жіночого комітету ЗУАДЖ. Працю виконували без жадної винагороди для себе.

Наші членкині живо інтересуються українськими, артистичними силами які час до часу дають свої виступи співу чи музики.

Одним словом, від 1. СУА старається працювати на рівні з другими українськими організаціями.

При кінці зборів членкині ухвалили дати з каси від ч. 1. СУА 110.00 дол., з призначенням: Річна вкладка до Централі СУА на 1948 20 дол.; Пресовий Фонд на Наше Життя 20 дол.; Видання творів Лесі Українки англійською мовою 20 дол., Конвенційний фонд СУА 10 дол., Організаційний фонд СУА 5 дол.; Укр. Конгр. Ком., річна вкладка 10 дол.; Зл. У. А. Д. Ком., річна вкладка 10 дол.; Укр. кат. школа св. Юрія в Нью Йорку, 10 дол.; Обеднання Укр. Організ. міста Нью Йорку 5 дол. Разом 110.00 дол.

Закриваючи збори, голова пані К. Пелешок подякувала членкиням за довіря до неї, за поновний вибір на передсідательку від. 1 і заявила від себе і в імені других вибраних урядничок, що і надалі будуть щиро працювати для від. ч. 1, та цілої організації СУА і для загального добра українського народу.

Євдокія Ликтей.

НЬО ЙОРК СИТІ, Н. Й.

Звіт 3 відділу СУА.

Річні збори Т-ва "Жіноча Поміч" 3 відділу СУА. в Нью Йорку відбулись 10 січня, 1948. Збори відкрила Марія Марусевич, голова, і покликала секретарку Еву Кобзар до протоколу минулих зборів, а фінансову секретарку Катерину Тютко до річного звіту, які збори прийняли однодушно. Контрольна комісія ствердила вірцеве ведення книжок і внесла вотум довіря для уступаючого уряду, яке членкині затвердили рясними оплесками, підносячи при тому заслуги уряду який зумів загіти членок до співпраці у згоді й повному порозумінні, що принесла багато моральної користі та дала нагоду придбати фондів на народні цілі.

До переведення річних зборів вибрано п. Магдаліну Слободян, та п. А. Хархан за секретарку. Дякуючи урядові за провід в 1947 році, п. Слободян пропонувала щоб той самий уряд задержати й на 1948 рік що членкині з великим одушевленням прийняли, й так в уряді є тепер: Марія Марусевич, голова; Анна Йосик, заступ.; Ева Кобзар, рек. секр.; Катерина Тютко, фін. секр.; Марія Харамбура, касієрка; контрольна комісія: Анастасія Хархан, Анастасія Ковальська

ка і Євгенія Добрянська; до відвідин хворих членок: Текля Куніцька, Магдаліна Слободян, Марія Серетна і Анна Кіт.

В 1947 році відійшли на вічний опочивок членкині: бл. п. Текля Лазута і Юлія Павлусевич.

Відділ 3 СУА. дав дохід з баю: На нову церкву св. Юрія, 90 дол. а на церковну радіо програму 10 дол.; на допомогу скитальцям через ЗУАДЖ 100 доларів; Коляда 79 доларів теж на скитальців.

Ева Кобзар, секр.

НЬО ЙОРК СИТІ, Н. Й.

Відділ 4 СУА

Річні збори Українського Демократичного Клубу відділу 4 СУА в Нью Йорку відбулись 5 березня, 1948, які відкрила Емілія Корнат, голова. Після протоколу була дискусія над працею минулого року. Були старання, але всеодно праця не принесла великої користі, бо бракувало співпраці й взаємного підпертя. Протягом року уладжено більшій й меншій підприємства але в невеликим успіхом. Зо спільного свяченого було прибутку 90 дол. які призначено на закупно пачок КАРЕ, а крім того вислано велику пачку поживи до табору в Німеччині.

Уладжено теж вечір св. Миколая, коли то наш бизнесмен пан Микола Гладун, з нагоди своїх іменин дав усе м'ясо і потрібні приправи, пані Платошецька все печиво в дарунку, а членкині прилагодили гарно столи. Пришов і св. Миколай з дарунками, та на жаль не було багато кому роздавати, бо членство не взяло громадної участі. Тому то й прибутку не було багато.

До радісних моментів 1947 року треба зачислити срібний ювілей нашої касієрки пані Баршевської, весілля панни Анни Кушнір і пані Анни Мілер, яким товариство дало гарні, відповідні дарунки, бо вони були завжди добрі й жертвенні членкині. З нагоди іменин нашої голови пані Е. Корнат уладжено несподіванку й куплено гарний образ на пам'ятку.

Але були й сумні хвилини недуги членок про яких наше товариство пам'ятало й потішало у шпиталі чи дома.

Звіти виказали що в 1947 р. було більше видатків ніж прибутків. Звіти прийнято й постановлено в 1948 р. працю побільшити, та заплатити всі за леглості до Централі СУА, а саме: Річну вкладку 20 дол. ор- (Продовження на Стороні 8-ій)

при Яромадській роботі

(Продовження зі Сторони 7-ої)

ганізаційний фонд 5 дол, конвенційний фонд 10 дол., та зібрати по 15 центів від членки на вкладку до Федерації, яка входить до резервового фонду. Рішено теж заплатити: вкладку до ЗУАДКомітету 10 дол., до Укр. Конгресового Комітету 5 дол.

Урядові уділено вотум довіря, й він є такий на 1948 рік: Емілія Корнат, голова; Антонія Латишевська, місто-голова; Марія Ленчук, секретарка; Катерина Стефанович, коресп. секр.; Кароліна Баршевська, касієрка; Іванна Бенцаль, провідниця.

Перевибраний уряд обіцяв доложити усіх старань і зусиль щоб повести працю краще. На кінець пані Євдокія Ликтей подала гарну перекуску при якій зібрано 10 доларів.

Марія Ленчук, секретарка.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Товариство імені Олени Теліги 20. відділ СУА

В листопаді 1947 року заснувалось у Філадельфії, товариство імені Олени Теліги, відділ 20 Союзу Українок Америки.

На перші, організаційні збори явилось 13 молодих тут роджених але в Ріднім Краю вихованих жінок і дівчат, які недавно перед другою світовою війною вернулись до Америки. Зборами проводила Катря Ярош, рекордова секретарка СУА, секретарювала Стефа Терлецька, Олена Лотоцька, голова СУА, запрошена на ці збори дала організаційний реферат, після якого була оживлена дискусія. Пані Ярош прочитала статтю про Олену Телігу, що була помішена в часописі Наше Життя, й прийняли рішення прийняти назву товариства її імені. Постановлено теж що місячна вкладка буде 15 ц., що збори будуть відбуватись в першу неділю в місяці, та одностайно рішено вступити до СУА, приймаючи його статут та усі зобов'язання приписані тим статутом. До уряду ввійшли пані Стефанія Терлецька, голова; Агафія Мелько, заступниця; Катерина Коцюбайло, секр.; Катря Ярош, заст.; Юстина Нечипір, касієрка. До контрольної комісії: Софія Паньків, Марія Лучишин і Анна Пастух.

Новому урядові передали 15 дол., як дарунок "на нове господарство" від 42 відділу СУА у Філадельфії, який причинився у великій мірі що це нове товариство заіснувало. Зібравши ще 14 дол. від членок, постано-

влено зараз же передати 15 доларів на запланований чартер і членської вкладки.

З того часу Т-во імені Олени Теліги, 20 відділ СУА відбуває свої збори в домівці Централі СУА, 866. Норт 7-ма вулиця, в годині 3 попол., в першу неділю місяця, як рішено. Крім справ ділових, читають Вісті з Централі й якусь літературну статтю з "Нашого Життя", ведеться жива дискусія й пляни на будуче. Після зборів подають чай та тісточки, які членки печуть за чергою.

Відділ 20 пішов з колядою, з якої призначили 20 дол. до ЗУАДКомітету на УПА; 10 дол. на видання творів Лесі Українки в англійській мові а 10 дол. на пресовий фонд "Нашого Життя" В лютім запрошено п. Івана Струка з рефератом на тему "Про виховання молоді", який дуже добре надавався якраз у цім відділі, бо чимало членок є вже молоді мами.

Відділ 20 запланував уладити 16 травня вечір присвячений матері, з представленням "Мати", деклямаціями й забавою. Того вечора буде теж вигравка "кактейл сет-у". Збори 4 квітня заповідаються особливо гарно, бо на цей день 20 відділ приготує стрічу усіх нових українок що приїхали з скитальщини до Філадельфії. Бажанням 20 відділу є привітати їх та запросити в члени. Тепер у відділі є 22 членки й надія що він скоро зросте числом членок та зможе причинитися у більшій мірі до розвою нашого дорогого Союзу Українок Америки.

Катерина Коцюбайло,
секретарка.

ДЕТРОЙТ, МИШ.

З діяльності 23 відділу СУА

Річні збори 23 відділу СУА відбулися 28 грудня, 1947, в парохіяльній самі при Клипперт евеню. Голова пані Попович відкрила збори прочитавши програму дня. Потім при поважному числі членок почалися наради. Для перепроведення зборів вибрано паню Форись, яка токликала до звіту урядничок. Після прочитання звіту фінансової секретарки показалося що праця відділу провадилась пляново і каса є в найкращім порядку що ствердили контрольорки А. Медвідь і В. Ташук.

В 1947 році уладжено такі підприємства: представлення, бінго, культурні сходи і 15-літній ювілей, яким закінчено працю відділу. Ювілей перейшов дуже успішно й заохотив

чимало жінок стати в члени нашого відділу. В день ювілею була в церкві панахида за упокійних членок відділу при участі усіх членок з товариськими відзнаками які усталились у два довгі ряди й відповідали панахиду під управою дяко-вчителя п. Стисловського.

В 1947 році наш відділ мав такі прибутки: з ювілею — \$526.50; з представлення — \$300.50; коляда — \$182.80; членські вкладки — \$75.00; збірка на вечірці в пам'ять Ольги Басараб, \$30.00; з культурних сходів — \$28.00; з бінго — \$25.00; пані Бродяк дала на сироти — \$5.00. Загального прибутку було \$1,167.80.

Витрати за 1947 були: На ювілей — \$304.21; представлення — \$176.81; одіж, пожива і почта за 60 пакунків (ваги 460 фунтів) — \$157.00. Окремо пані Сташків вислала 6 пакунків по 22 фунти до табору що був призначений нам Централю СУА — \$30.50; друк карток і рент \$24.50; на заповому бідним \$31.90; на пресовий фонд „Нашого Життя” \$21.00; дар молодечому відділові СУА \$10.00; до ЗУАДКом. \$25.00; на АЧХрест і Комюніти Чест 18 дол. Разом витрат було \$933.92. Членки прийняли звіт одноголосно й дали вотум довіря урядничкам відділу. За їхню працю нехай Всевишній Бог дасть їм здоровля щоб й на даліше вони могли так гарно працювати.

На рік 1948 увійшли до уряду: Марія Ясінська, голова; М. Форись, заст.; М. Черіба, рек. секр.; М. Слупецька, фін. секр.; А. Медвідь, касієрка; контроля: А. Медвідь, В. Ташук; до відвідин хворих: І. Козаченко і А. Ващук; до Федерації: М. Ясінська і К. Кіщук; до філії СУА: Козаченко, Дулька, Новак і Стисловська.

Вечір, присвячений пам'яті Ольги Басараб

Відділ 23 СУА кожного року присвячує одну імпрезу пам'яті Ольги Басараб. Цього року 13 лютого була Служба Божя, 15 лютого панахида за блаженну пам'ять Ольги Басараб, а 21 лютого відбувся чайний вечір з короткою але доброю програмою. Хоч було досить зимно то поважне число членок прибуло. Головний реферат мала пані Марія Ясінська, а пані Кахній прочитала гарну поезію присвячену Ользі Басараб про її велику любов до Рідного Краю й посв'яту для нього. Членки піддали думку щоб наш відділ прийняв імя Ольги Басараб.

З черги промовляли пані: Марія Сена, місто-голова СУА, і М. Попович про важність співпраці усіх нас для успіху у відділі а тим і цілої організації СУА, І. Козаченко про задержання наших традицій а

головно тих визначних жінок які служили все життя для українського народу а деякі й життя своє віддали в його обороні; П. Небоженко підкреслила працю союзнок й бажала дальших гарних успіхів, а пані Терлецька що місяць тому приїхала з родиною, розказувала про життя в таборі на скитальщині.

Із закінченням програми була ще несподіванка яку приготували членки 23 відділу для своєї голови Марії Ясінської обдарувавши її китицею квітів, гарно вдекорованим тортом і грімким „Многая Літа” Пані Ясінська дякувала сердечно за прихильність до неї та несподіванку з нагоди її 50-літніх уродин.

Переведена збірка принесла \$26.50.

Коляда

Членки 23 відділу зложили коляду по \$2.00: Ясінська, Попович, Зілінська, Кахній, Бартин, Черіба, Ониськів, Мєріс; по \$1.00: Слупецька, Торбі, Медвідь, Кміцінська, Недвідь. Разом \$21.00 які переслано до Централі СУА на пресовий фонд „Нашого Життя” Відділ заколядував крім того \$79.00 на скитальців, які переслано до ЗУАДКомітету у Філадельфії.

Всім членкам що трудом своїм причинились до успіху імпрези й коляди, сердечна подяка.

Марія Черіба, секр.

ДЕТРОЙТ, МИШ.

Свято для вшанування пам'яті Лесі Українки

Два відділи, 5 і 31 Союзу Українок Америки, в Детройті, Миш., 29 лютого уладили свято в честь Лесі Українки, в домівці Українського Горожанського Клубу.

Свято зачато в 4 годині пополудні. Предсідателька 5 відділу СУА., пані Войтович відкрила сходи, привітала прийвних і попросила всіх відспівати гимн Союзу Українок Америки.

Потім пані Будзол, яка проводила у переведенні програми, пояснила, чому ми, два відділи уладили це скромне, культурне свято в пам'ять нашої великої поетки Лесі Українки. Перше, казала, тому що Лєся Українка є одна яка у своїй творчості перевищила всіх українок в писменстві, а може і всіх жінок поеток світу, що її твори мусять бути видані також в англійськім перекладі, для познайомлення з ними ширшої чужої публіки і нашої молоді, й що прибутки з цих свят мусять йти на це нове видання.

Дальше, пані Козаченко відчитала реферат про Лєсину (Продовження на сторони 9-ій)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження із 8 сторони)
творчість. Вона читала гарно, бо поволі, гладко, й голосно вимовляла кожне слово, з чого публіка дуже скористала.

Потім відспівано, дві народні пісні, "Там у лузі червона калина" і "Гей на горі там жінці жнуть".

Це дуже добре виконано й публіка була задоволена.

Опісля Йосиф Крупка сказав промову про наших історичних жінок княжої доби. Це було також новиною для слухачів.

А тут наш місцевий ново-прибувший зо скитальщини співак Василь Лепцан, відспівав ряд пісень Української Повстанчої Армії що приявним дуже подобалось, бо оплескам не було кінця.

Після того промовила до збірки Анастасія Г. Біловус, почім членки дали перекуску.

Говорив ще пан Нахвостач. Кликав мамів до навчання своїх дітей рідної мови, до посилання дітей до рідної школи, до плекання всього що рідне.

Накінець передсідателька 31 від. СУА, пані К. Франків, подякувала приявним за участь у святі і учасникам за виступи у програмі.

Гимном "Ще не вмерла України" закінчено це скромне, культурне свято.

Загального прибутку зо свя-

та в пам'ять Лесі Українки було 154.86 дол. Витрати 10.10 дол. Лишилось 144.76 дол. Вислано до Централі Союзу Українок Америки на видання творів Лесі Українки англійською мовою 140.00 дол. А 4.76 дол. лишено на пакунок для сестри Лесі Українки, яка томиється тепер на скитальщині.

Ось так відділи 5 і 31 СУА відсвяткували роковини народження Лесі Українки, з чого користь прийшла моральна й матеріальна. Жертви зложили:

5 дол.: П. Горен. По 2 дол.: П. Батужинський, П. Казимирів, А. Г. Біловус, П. Будзол. По 1 дол.: П. Галишен, М. Войтович, А. Королович, І. Микитинська, П. Гальонська, І. Пішко, І. Сіділо, В. Липцан, П. Костюк, М. Дацків, К. Савка, П. Дубик, А. Дубик, П. Джумага, М. М., П. Малишка, П. Касій, А. Бугай, Готра, В. Труш, П. Шиливило, П. Кобаса, П. Руда, Лищишин, І. Козаченко, М. Прокопович, Р. Стесловська, П. Сосновська, П. Чарнецький, С. Мачежак, М. Мачежак, А. Чупа, А. Стеко, Д. Чорній, А. Зола, Б. Шеремета, О. Нахвостач, А. Деркач, Т. Ломака, М. Кушнір, К. Купницька, А. Думка.

Анастасія Г. Біловус.

ШИРІТЬ „НАШЕ ЖИТТЯ”!

ОЗОВН ПАРК, Л. АЙ., Н. Й.

Праця 35 відділу СУА

Дня 6 грудня, 1947, відбулись річні збори 35 відділу СУА в Озовн Парк. На зборах були приявні усі члениці. Голова пані О. Швед відкрила збори і покликкала секретарку, панно А. Малафій щоб прочитала протоком і здала фінансовий звіт з цілого року.

Потім покликкала контрольну комісію яка переглянула книжки. Контрольна комісія, пані Ф. Генега і пані Е. Орлян, заявили що знайшли книжки в якнайкращім порядку.

Пані Сельська пригадала що час відновити передплату на Наше Життя. Членки зложили по 2 долари на передплату, проші з іменами передплатниць вислано до Централі СУА. Далі приступлено до вибору нового уряду на 1948 рік. До уряду увійшли: пані О. Швед, передсідателька, пані К. Кошеловська заступниця, пані А. Малафій секретарка, пані Е. Орлян заступниця, пані М. Парашук касієрка, пані К. Васло заступниця, пані Ф. Генега, пані К. Дядзо контрольна комісія.

Голова зазначила що наші скитальці розкинуті по цілому світі й очікують нашої помочі й що добре було б щоб ми дали їм помічну руку. Відділ 35 СУА не має багато грошей в касі, отож ухвалили йти

колядувати. Члениці що йшли колядувати, порозумілися з товариством Вільна Україна від. 200 УНС, й пішли разом з мужчинами і заколядували 370 долярів. З того ухвалено вислати пакунок на суму 40 дол. для студентів в Австрії котрі студіюють медицину, від яких отримано листи з проханням щоб їм допомогти. Решту грошей 330 долярів вислано до ЗУАДК. у Філадельфії для скитальців.

О. Швед

СПІВПРАЦЯ ЖІНОЧИХ ТОВАРИСТВ В ДЕТРОЙТІ, МІЩ.

Свято Ольги Басараб

В неділю, 8 лютого, на західній стороні міста Детройту відбувся святочний концерт в пошану пам'яті Ольги Басараб, яка за свою героїську поставу в обороні української справи 24 роки тому згинула мученичою смертю з ворожих рук. З того часу українське патріотичне жіноцтво кожного року вшановує світлу пам'ять Ольги Басараб, як народної героїки.

Ініціаторами свята були Тов. ім. Лесі Українки, відд. 37 СУА, Тов. ім. Ольги Теліги, відд. 58 СУА і 14 від. Золотого Хреста. При численній участі патріотичного громадянства міста Детройту, відбувся святочний концерт дуже вдачно. Програма була коротка й мала характер (Продовження на 10 сторони)

Л. П.

Бердичівська Ніч

(Докінчення)

А ніч довжилася безконечно. Кожна хвилина здавалася нам віком. На дворі шаліли енкаведистські кулемети і змагалися артилерійні стріли наступаючих німців. Ми були в подвійному вогні. Нараз тюрма задрижала і страшний вибух заглушив тріск муру. Це німецьке артилерійне стрільно попало в тюрму й розбило нам ліве крило будинку.

Поволі втихав енкаведистський кулемет, втихали й наступаючі німці.

Ранок ставав кривавою загравою, що боязко сповзала по сірих стінах уборної, будила зі сну, з тривожного отупіння друзів вязнів, заглядали в їхні змінені за одну ніч лиця, жахалася й втікала. Поволі підносилися друзі, протирали очі, ніби дивуючися, не знаючи чи живі вони щі, чи може це їхні душі. Почорнілі, обдимлені, спітнілі, брудні, постарілі. В очах ще крився жах пройденної ночі. Не пізнавали себе взаємно, так змінила їх та страшна бердичівська ніч.

Один відчинив двері на коридор і надслухував що діється на світі, кількох пішло у розвідку. По хвилині вернулися вони і сповістили, що всюди тихо й спокійно, з енкаведистів ні сліду. Боязко й якомсь ще непритомно виходили ми одинцем з уборної й коридором йшли на гору. Тут то там по дорозі зустрічали трупів, на сходах лежала в калюжі крові Настка.

Наша група сходилася в горішній камері. Виталися мовчки. Не було між нами всіх. Бракувало трьох хлопців між ними і мого брата. Пішли шукати їх. Нетерпеливо жду їхнього повороту, сама не маю сили йти шукати, ноги мліють, угинаються на саму згадку, що можу його між живими не знайти. Приходять і голосять, що Михась Пецух і Олег Левицький впали під муrom на подвірі. Їх постигла ще перша куля як ми всі стояли на подвірі. Вони це перші жертви. Михась дістав одну кулю і відразу вмер,

а Олег дістав аж 5 і ніодної смертної. Мусів дуже довго мучитися, бо з болю покусав собі пальці і подер тіло на грудях.

Привели мого брата, йшов шкутильгаючи але йшов і усміхався, що таки пережив цю страшну ніч.

Тюрма представляла страшну картину. Порозбивана, поплалена, чорна, обкурена, повно трупів, крові. Ми сновигалися по ній, мов тіні, стягаючи ранених до одної камери, щоб потім під проводом Дозя, високозаансованого медика перев'язати рани. Та їх було багато, з поперестрілюваними руками, ногами, животом, порозриваних гранатами, обсмалених вогнем. Були й такі, що їм напевно не допоможуть ні наші перев'язки, ні навіть швидка лікарська операція, бо з браку негайної помочі мали великий уплив крові й конали вже.

В нашу тюрму заблукався червоноармієць і здорово перелякав нас своєю появою в мундурі. Та він ніс нам вістку, ніс нам пересторогу. Заговорив до нас щирою українською мовою, що витиснула в нас сльози на очах.

"Друзі — казав — втікайте, як можна швидко звідси геть. Оце вертаються енкаведисти, що були на час втекли перед германцями. Повернуть, застануть Вас ще тут, горе нам" — і зник так тихо і незамітно, як з'явився.

Ми стали радитися. Одні казали, ет пусте, це провокація, другі не вірили, сміялися, а ми, ми такі вірили в правдивість його слів, бо, як не вірити цій щирій українській мові. І ми зібралися до купи, помолилися, згадавши що була неділя, то помянули душі поляглих наших друзів. Забрали зі собою, хто ще що зберіг від вогню (мені все пропало) і рушили в дорогу.

Обережно й боязко сходили ми сходами в низ, виминаючи трупів, коридорами, далі брамою на подвіря, щораз приспішуючи кроку, якби за нами хто гнався. Врешті через хвіртку вийшли на вулицю. Не раділи ми, не тишилися, волею, бо воля ця була страшніша й небезпечніша, як перед тим тюрма. Прямс бігли ми вулицею, далі городами, полем, щоби швидше вперед, щоби дальше від тюрми. Втомившись, пристанули й оглянулися. На горбочку перед містом чорніла обсмалена, напів розвалена тюрма, гріб наших друзів.

Вона була вже поза нами, а перед нами стала наша мандрівка по Україні, наш поворот до дому.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Продовження із сторони 9-ої) правдивої народної жалоби і смутку.

Вступна промова пані Катерини Ігнатюк, голови Золотого Хреста, виявила жаль по втраті Ольги Басараб, як вірної дочки українського народу. Дівочий Хор А-Капелля під управою п-ни Стефанії Андрусевич прекрасно відспівав "Аве Марія" Шуберта, "Ой впав Стрілець" Гайворонського, дівоче тріо, "Грін Катідрал" Гагна при акомпаніменті самої диригентки, а вкінці грімке "За Тебе, Україно" Людкевича, яке дівчата відспівали з правдивим українським запалом.

Реферат дала Уляна Ковалівна, яка недавно прибула з Європи й опинилася в нашому Детройті. Реферат був добре обдуманий, глибоко патріотичний, в якому приявні відчули ідейність українських борців.

Як присвяту пам'яті поляглим у бою за святу справу України, пані Ю. М. Шустакевич деклямувала "Мати Страдниця" Марійки Підгірянки, а маленька донечка п-ва Федиків, Іванна, зложила на могилу Басарабової як цвітку-вершику "Сирітка".

Знана співачка пані Доня С. Демрей, співала нову композицію до слів о. С. Мусійчука "І не знала Україна". Це виїмок з великої поеми о. Мусійчука, яку він написав на спомин Ольги Басараб, й яка давніше була друкована у Свободі. Музику до цієї пісні написала Ю. М. Шустакевич. Другою точкою нашої солістки був жалібний марш Ярославенка "Замучена тяжко в неволі" Обі пісні пані Демрей відспівала з питомим драматичним відчуттям.

Також молоденька співачка Петруся Зола відспівала гарно народну пісню "Якби була я зазулею" і "Цвітка дрібная" Матюка. До сольових виступів акомпанювала панна Оля Шустакевич.

Дуже симпатичною була поява молодій передсідниці 58 відд. США панни Олі Кечнер, яка чистою українською вимовою подякувала всім за участь у святі і так закінчила святочний концерт.

Слід зазначити, що святочною концертною програмою проводила пані А. Вокер. Як додаток до свята подано всім учасникам легку перекуску, в часі якої пані Левкут покликala до слова деяких наших визначних громадян. Промовляли: адв. Іван Панчук, голова Українського Доп. Ком., у справі допомоги нашим скитальцям, п. Дамян, голова Дітройтської Філії Українського К.К. у справах цієї вельми потрібної й важкої інституції, і Волод. Ді-

дик, радний УНС промовив до збірки на УЖК. Промовляв ще п. Терлецький, новий імігрант, який розповідав про свої і своїх друзів скитальчі гаразди.

Свято принесло громаді моральну користь, а увесь грошовий прибуток передано на працю Українського Конгресового Комітету.

Згадали Лесю Українку

Старанням Тов. ім. Лесі Українки, 37 відд. США, відбувся літературний вечір в пам'ять нашої славної поетки Лесі Українки, ввечері 26 лютого, в обширному домі п-ва Керилюків. На цей вечір запрошено сусідуючі жіночі товариства, і так явились численно як гості пані з Українського Горожанського Клубу з Дірборн, Миш., а теж прибули членки з відд. 23 США, і представниці 14 відд. Золотого Хреста.

Вечером проводила пані Вокер, заст. гол. 37 відд., а сама голова цього відд. пані Демрей, деклямувала низку поезій Лесі Українки, в перекладі дра Канді, а саме: "Спрингс Вікторі", "Май Бернинг Гарт" і "Грендфадерс Фері Тейл", по українськи: "Перемога Весни", "Горить моє серце" і "Дідусева казка" Ми знаємо паню Демрей як добру співачку, та цим разом вона виказала неабиякий декляматорський хист.

Уляна Ковалівна передала нам по українськи поему "Контра Спем Сперо", в якій вона схарактеризувала особливу питомість неприборканої життєвими труднощами Лесиної душі. Вичерпуючий та обширний доклад про нашу поетку й її твори дала нам пані Ю. М. Шустакевич, переплітаючи його місцями короткими цитатами з творів поетки. Пані Вокер, промовляючи до збірки, розказувала гостям ще деякі факти із життя Лесі Українки. Збірка принесла 60 дол., яку оце передаємо до Централі США на видання творів Лесі Українки англійською мовою. Відд. 37 США як такий що носить ім'я нашої великої поетки, зокрема почувається до обов'язку помогти в такій високій ціллі і робить це з найбільшою приємністю й охотою. На закінчення вечерка подано каву й солодоші.

Хоч був цей вечір влаштований на малу скалю, так сказати б в тісному кружку членства і сусідуючих жіночих товариств та на будньому дні, всеж учасниць було коло 35, які прощаючись, висловлювали своє признання за корисно проведенний вечір. Жалко тільки, що саме такий вечір пройшов лише "у тісному кружку", де говорилось так багато про нашу

КАТРЯ ГРИНЕВИЧЕВА

(Продовження зі Сторони 4-ої) століття „Шоломи в сонці” та „Шестикрилець”, що вийшли на прикінці 20-их і 30-их років. Авторка довго підготовлялась до тієї праці. Студіювала матеріали в архівах, їздила на місце подій, де в давнину розігралася трагедія князя Романа Мстиславича. Опрацювала ці свої твори так прекрасно, що здаються якоюсь безцінною тканиною, мережаною золотом та самоцвітами.

Крім цих речей вийшли зпід пера Катрі Гриневичевої ще збірка легенд „По дорозі в Сихем” Була теж високо ціненою співробітницею журналів і часописів „Діла”, „ЛНВ”, „Жіночої Доли”, „Жінки”, „Нової Хати”, „Українського Слова”, й інших. Все що виходило зпід пера цієї письменниці, було як найстаранніше опрацьоване й вистилізоване.

Працювала Катря Гриневичева й на громадському полі, зокрема в жіночих організаціях. В 1922 р. була головою Централі Союзу Українок у Львові.

До останніх днів свого життя Катря Гриневичева не втратила заінтересування до громадських і культурних справ. Не кидала теж плянів дальшої літературної праці. Вже в часі воєнному, перебуваючи у прекраснім лемківським живці Криниці, збрала Гриневичева матеріали для повісті з історії боротьби цієї завзятої вітки нашого народу з польонізацією яку Польща їй насильно накідала. На жаль, важкі умовини скитальчого життя, недуга, що вимагала спеціального піклування й коштовної дієти неможливою до здійснення (не зважаючи на заходи її двох синів і дочки), щораз більше підривали здоров'я письменниці. Лиша доконав нещасний випадок, зломання ноги.

Це й приспішило катастрофу й дня 26 грудня, 1947 р. у міському шпиталі в місті Берхтесгадені серед баварських Альп не стало визначної української письменниці. Поховано її на Берхтесгаденському кладовищі при участі місцевого й

визначну поетку. Цього року якраз минає 35 років як померла ця струджена тілом а сильна духом українська поетка, яка своїми писаннями вчить нас поборювати життєві труднощі. Леся Українка це сіва який оставив нам сильне здорове літературне зерно. Її твори приносять читачеві велику моральну науку, а українському загалові приносять її твори душевне піднесення. Леся Українка це наш український національний скарб.

Подала членка 37 відд. США.

замісцевого українського священства. Прощало квітами й промовами українське громадянство табору „Орлик” що був останнім місцем перебування письменниці. Остав загальний жаль по тій висококультурній людині та письменниці незаступної вартості.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUCKY

NOTARY PUBLIC

REAL ESTATE - INSURANCE

2231 Fairmount Ave.

PHILADELPHIA 30, PA.

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК

на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH

N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARket 1320

Обслуга в день і ночі

ЦВІТИ

на весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра

Еміліян М. Матковський
ДОСТАВЛЯЄ ВСЮДИ В МІСТІ
ФІЛАДЕЛФІЇ

EMIL M. MATKOSKI

2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.

Phone: FR 7-5582

ІВАН ГАСИН

**НАЙСТАРШИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
у Філадельфії**

В потрібі удавайтеся до нас, а дистант
чесну і щирну обслугу. Ціна після
Вашого бажання

КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНА

PHONES: ST 4-1418 — ST 4-1234

HASYN FUNERAL HOME

2241 North Broad Street
Philadelphia 32, Pa.